

[Valbak.]

at sagen på den måde holdes åben. Vi kan ikke i det lange løb affinde os med, at et spørgsmål forbliver uløst, blot fordi der er tale om en hellig ko.

Under den tidligere behandling her i salen prøvede jeg at diskutere spørgsmålet om den mest hensigtsmæssige måde at udpege læge medlemmer på. I udvalget har vi gjort en hel del ud af fortsat at drøfte spørgsmålet. For mig står det efter drøftelserne sådan, at den fremgangsmåde, socialreformkommissionen foreslog, og som ministeren har valgt til udpegnings af læge medlemmer, er principielt forkert, men i praksis anvendelig, hvad den principielt rigtige for resten ikke ser ud til at være. Vi har derfor accepteret lovforslaget som udgangspunkt, og opgaven har da været, sådan som jeg var inde på det ved første behandling, at undgå, at systemet udviklede sig til at være befolket med lægfolk, der i virkeligheden fjernede sig mere og mere fra at være et reelt lægt element, og i den forbindelse også at få set på nogle mindre rimelige, men utilsigtede virkninger, der kunne komme ud af de opstillede habilitetsregler.

Resultatet af drøftelserne i udvalget og med ministeren fremgår af ændringsforslaget til § 4 og de ledsagende bemærkninger til ændringsforslaget. Det vil muligvis vise sig, at ikke alle uden for denne sal kan stille sig tilfreds med det balancepunkt, der alt i alt er nået med ændringsforslaget. Jeg mener, det er et rimeligt grundlag at vedtage lovforslaget på. Vi får så se, om erfaringer i lovens første leveår vil tilsige os at justere yderligere på det punkt. Vi kan anbefale, at ændringsforslaget til § 4 vedtages.

I mit indlæg her i salen i marts kom jeg med nogle bemærkninger om vægtfordelingen imellem de faste og de beskikkede læge medlemmer ved sagernes afgørelser, og jeg satte dengang spørgsmålstegn ved, om det læge element nu var stærkt nok repræsenteret, og foreslog en drøftelse heraf i udvalget. Vi har drøftet dette spørgsmål på grundlag af et interessant indlæg i Juristen af lektor Carl Aude, som også en tidligere ordfører var inde på. Carl Aude foreslog en ordning, der ville betyde, at de fleste sager kunne afgøres under medvirken af ét fast og to beskikkede medlemmer. Der har imidlertid

ikke kunnet tilvejebringes stemning for at ændre på lovforslaget på dette punkt.

Et hovedpunkt i vore drøftelser har været spørgsmålet om tidspunktet for lovens ikrafttræden. Det har fra første færd været vor principielle opfattelse, at man burde nå frem til størst mulig samstemthed med hensyn til planlægning og opbygning af det samlede ankesystem, sådan som også socialreformkommissionen forudsatte det. Derfor burde man vide mest muligt om det regionale systems opgaver, inden man gik til opbygning af den centrale anke. Et lodret sammenhængende system bør principielt planlægges fra grunden og opad.

Da vi første gang behandlede sagen, omtalte jeg, at vi end ikke kendte omridset af en kommende bistandslov på det tidspunkt og dens regler af betydning for opbygning af ankesystemet kvantitativt som i øvrigt. Vi kunne derfor, sagde jeg, ikke være indstillet på at medvirke til at gennemføre en central ankestyrelse fra 1. oktober 1972, som der dengang blev lagt op til. I udvalget er vi nu enedes om at pege på 1. juli 1973 som tidspunktet for styrelsens søsætning. Forskellen i tid imellem det regionale systems sandsynlige ikrafttrædelsestidspunkt og ankestyrelsens igangsætning er herefter ikke 1½ år, som der oprindeligt blev lagt op til, men ¾ år. Forskellen på de ¾ år er stadig noget i overkanten af, hvad jeg sagligt set helst havde set, så hvis det i den videre planlægning skulle vise sig, at man forsinkes i forhold til 1. juli, skal man ikke høre et ondt ord fra min side.

Når vi har accepteret 1. juli som et kompromis, er det navnlig på grund af to forhold, som så står tilbage. Det ene er, at nogle af begrundelserne for at få styrelsen op at stå nogen tid før bistandslovens ikrafttræden har vægt; man får bragt den centrale anke på plads, inden det bryder løs ude omkring. Det er et argument. Man får taget fat på den præcedensskabende virksomhed, vil jeg gerne tilføje. På den anden side vil de, der skal lægge ryg til ankestyrelsens oprettelse, have et bredere grundlag at planlægge og dimensionere på, når datoen er 1. juli og ikke et tidligere tidspunkt. I dag ved vi ikke engang, hvordan bistandslovforslaget og dets ankerregler kommer til at se ud. Til den tid har vi vidst det længe og har